

НА ГРАДА изтърсацн, растѣхме,
и растѣха отъ теглене ушнѣ ни.
Не едни панталони съдрахме
и смѣнихме не малко учители.

По паважитѣ мръсни, съсъ камъни
се пердахехме съ чужди махли,
и прашѣха съседскитѣ джамове,
и се пукаха вражи глави.

А въввѣ часъ като рѣби мълчахме
и не знаехме що е предлогъ
и задачитѣ чужди крадѣхме
чакъ въввѣ края на третия срокъ.

За Жуль Верна говорѣхме съ почитъ
и се карахме въ двора ни старъ
за това, кой стрелецъ билъ по-точенъ, —
Зигфридъ, Майнъ-Ридъ или Зигомаръ.

На ашици до кжсно играехме
и гърѣххме съсъ кучешки бомби
и се мжчехме да познаеме
марката на автомобила.

Тѣй минаваха дни и велик-дени,
стари ставаха новитѣ дрѣхн,
чиноветѣ се съ букви покриваха,
кжсаше се „Томъ Соьеръ“ отъ четене.